

# Паниум — число двадесет и две

31 декември 2023 г.

Jeff Pippenger

2026-03-12

От 31 декември 2023 г. насам Лъвът от Юдовото племе разпечатва пророчески истини в определен ред. Този ред може лесно да бъде установен чрез преглед на статиите, публикувани на уебсайта на Future for America. През последните месеци разпечатаните истини са много и дълбоки! Редът не е случаен, а целенасочен. Последователността ясно разкрива целенасочен последователен процес, който Христос, като Лъвът от Юдовото племе, извършва, докато разпечатва последните изпитни вести към църквата, а след това и към света. В книгата Откровение Лъвът от Юдовото племе взема книгата, запечатана със седем печата, и отнема печатите един по един — по ред.

## Ще бъдат разкрити в своя ред

„След като тези седем гръма изговориха гласовете си, към Йоан идва повелението, както към Даниил по отношение на малката книжка: „Запечатай онова, което изговориха седемте гръма.“ Това се отнася до бъдещи събития, които ще бъдат разкрити в определения им ред. Даниил ще застане в своя дял в края на дните. Йоан вижда малката книжка разпечатана. Тогава пророчествата на Даниил заемат своето подобаващо място в вестите на първия, втория и третия ангел, които трябва да бъдат дадени на света. Разпечатването на малката книжка беше вестта във връзка с времето.

„Книгите на Даниил и Откровението са едно. Едната е пророчество, другата — откровение; едната е запечатана книга, другата — отворена книга. Йоан чу тайните, които изговориха гръмовете, но му бе заповядано да не ги пише.“

„Специалната светлина, дадена на Йоан, която бе изразена в седемте гръма, представляваше очертание на събития, които щяха да се осъществят под вестите на първия и втория ангел. Не беше най-добре за народа да знае тези неща, защото тяхната вяра непременно трябваше да бъде изпитана. По Божия ред щяха да бъдат прогласени най-чудни и напреднали истини. Вестите на първия и втория ангел трябваше да бъдат прогласени, но никаква по-нататъшна светлина не трябваше да бъде разкривана, преди тези вести да бяха извършили своето специфично дело. Това е представено от ангела, стоящ с единия крак на морето, който провъзгласява с най-тържествена клетва, че време вече няма да има.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Окончателното откровение на „седемте гръма“ бе разкрито след 2023 г. и то показа, че „седемте гръма“ представляват първото алфа-разочарование до последното омега-разочарование. На Йоан не бе позволено да определи седемте гръма, защото откровението за „седемте гръма“ не беше единично изпълнение в историята, а илюстрация на едно „очертание на събития“, което се е състояло в милеритската история и което щеше

да се повтори отново в последните дни. Съвършеното изпълнение бе показано, за да илюстрира историята от 18 юли 2020 г. до скоро предстоящия неделен закон. Лъвът разкри тази светлина, за да осияе историята на издигането на храма на сто четиридесет и четирите хиляди.

В милеритската история „седемте гръмотевици“ представляваха периода от 1798 до 1844 г., когато милеритите представиха „най-чудесни и напреднали истини“. При извършването на възложеното им дело милеритите бяха изпитани. Те не разбираха напълно вестта, която прогласяваха, нито историята, която изпълняваха. Истините, които прогласяваха, бяха онова, което сестра Уайт определя като „напреднали истини“, които не трябваше да бъдат разбирани, докато вестите на първия и втория ангел не бяха извършили своето дело.

Когато „седемте гръма“ достигнат съвършеното си изпълнение, тези „бъдещи събития“ са представени чрез вестите на трите ангела от Откровение, четиринадесета глава, в съчетание с книгата на Даниил. Делото на сто четиридесет и четирите хиляди, което е представено чрез „бъдещите събития“ на „седемте гръма“, представлява съчетаване на книгата на Даниил с трите ангела.

„Господ е на път да накаже света за беззаконието му. Той е на път да накаже религиозните организации за това, че са отхвърлили светлината и истината, които са им били дадени. Великата вест, съчетаваща вестите на първия, втория и третия ангел, трябва да бъде дадена на света. Това трябва да бъде тежестта на нашето дело.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, том 7, с. 950.

От 31 декември 2023 г. Лъвът от Юдовото племе разпечатва пророчески истини в определен „ред“.

## История на милеритското движение

„Има хора, които сега са живи и които, като изучаваха пророчествата на Даниил и Йоан, получиха велика светлина от Бога, когато преминаваха през почвата, където особени пророчества бяха в процес на изпълнение в своя ред. Те занесоха на народа вестта за времето. Истината засия ясно като слънцето по пладне. Исторически събития, показващи прякото изпълнение на пророчеството, бяха представени пред народа и пророчеството бе видяно като образно очертание на събития, водещи до края на историята на тази земя.“ Selected Messages, книга 2, 101, 102.

„Редът“, чрез който Христос разпечатва вестта на Среднощния вик, представлява „исторически събития“, които показват „пряко изпълнение на пророчеството“, водещо към края на благодатното време. Прякото изпълнение на пророчеството в последните дни не е откровение на пророчества, основани върху време, но Палмони все още използва числа, за да обозначава преките изпълнения на пророчеството. Време вече няма, и макар милеритите да „носеха вестта за времето“ на своето поколение, вестта на третия ангел е по-силна от „време“.

„Господ ми е показал, че вестта на третия ангел трябва да отиде и да бъде възвестена на разпръснатите Господни чада и че не бива да се привързва към време; защото времето никога вече няма да бъде изпитание. Видях, че някои изпадаха в лъжливо въодушевление, породено от проповядване на време; че вестта на третия ангел беше по-силна, отколкото времето може да бъде. Видях, че тази вест може да устои върху собственото си основание и че не се нуждае от време, за да бъде укрепена, и че ще отиде с могъща сила, ще извърши делото си и ще бъде съкратена в правда.“ *Experience and Views*, 48.

Последователният „ред“ на разпечатването на пророческите истини очертава една прогресивна история, но също така очертава и развитието на вестта. „Редът“ на представената история, както и стъпките, чрез които Лъвът от Юдовото племе разпечатва вестта от 31 декември насам, са и двете спасителни за разбиране. През юли 2023 г. глас в пустинята започна да приготвя пътя за разпечатването на 31 декември 2023 г. Тогава Лъвът от Юдовото племе разпечата първата глава на Откровение.

## Нищо друго

„Тържествените вестии, които са дадени в своя ред в Откровението, трябва да заемат първото място в умовете на Божия народ. На нищо друго не бива да се позволява да поглъща вниманието ни.“ *Свидетелства*, том 8, 301, 302.

Статиите, започнали през 2023 година, трябва да „заемат първото място в умовете на Божия народ“.

„Всичко, което Бог в пророческата история е определил да се изпълни в миналото, се е изпълнило; и всичко, което още предстои, ще се изпълни в своя ред. Даниил, Божият пророк, стои на своето място. Йоан стои на своето място. В Откровението Лъвът от Юдовото племе е отворил за изследователите на пророчествата книгата на Даниил и така Даниил стои на своето място. Той носи своето свидетелство — онова, което Господ му разкри във видение за великите и тържествени събития, които трябва да познаваме, когато стоим на самия праг на тяхното изпълнение.“

„В историята и пророчеството Божието Слово изобразява дълготрайната борба между истината и заблудата. Тази борба все още продължава. Онова, което е било, ще се повтори.“ *Selected Messages*, книга 2, 109.

## Тридесет

Вестта на Даниил 11:40 беше разпечатана и формализирана през 1996 година. Тридесет години по-късно скритата история на същия този стих сега бива разпечатвана във връзка с формализирането на вестта на Среднощния вик — вест, която се състои от поправено външно предсказание относно исляма във връзка с поправена вътрешна вест на Среднощния вик. Вестта на Среднощния вик се прогласява преди неделния закон от стих шестнадесети, защото именно при неделния закон вратата се затваря в притчата.

## Петър

Това поставя Петър в историята на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Петър имаше вест, която прогласи в горницата, и вест, която прогласи в храма. Вестта в горницата е среднощният вик от притчата, а вестта в храма е силният вик на третия ангел. За да може Петър да прогласи вестта на среднощния вик в горницата, неговата вест първо трябваше да бъде поправена и формализирана. Поправянето и формализирането се осъществяват чрез събирането на пророческите линии, които Лъвът от Юдовото племе посочва от 31 декември 2023 година насам.

Сега делото е да се формализира вестта на Среднощния вик. Формализирането на вестта бе предобразено чрез Уилям Милър през 1831 г. и чрез списание The Time of the End през 1996 г. Поправката на вестта, която произведе първото разочарование на 18 юли 2020 г., бе предобразена както от Джосая Лич, така и от Самюъл Сноу. Делото, което всеки от тях извърши, „причини“ „ефекта“, последвал след 11 август 1840 г. и след движението на седмия месец. През 1840 г. вестта бе занесена до всяка мисионска станция по света, а през 1844 г. вестта на Среднощния вик заля източното крайбрежие на Съединените щати като приливна вълна. Делото на хората „причини“ „ефекта“ на изливане на Светия Дух. 1840 г. отиде към света, представен от морето, а 1844 г. отиде към Съединените щати, представени от земята. Символът на 1840 г. бе Христос, стоящ върху земята и морето в Откровение 10, и именно тази глава определя историята от 1840 до 1844 г. и представя Христос, стоящ върху земята и морето.

И през 1840, и през 1844 г. коригирането на предсказанието представляваше изместване напред във времето, към съвършената дата. Едното беше предсказание относно исляма, а другото — предсказание за притчата за десетте девици. Едното беше външно, а другото — вътрешно. Годишната 1844 включваше и грешка в разбирането на светилището. Земята ли беше светилището, или небесното светилище? Неразбирането беше още по-дълбоко от самото определение на светилището, защото то представляваше и изпитание дали една душа ще последва Христос от светото място в Пресветото място.

„Видях Отец да става от престола и в огнена колесница да влиза в светая светих вътре зад завесата и да седне. Тогава Исус стана от престола и повечето от онези, които бяха приведени в поклонение, станаха с Него. Не видях нито един лъч светлина да премине от Исус към безгрижното множество, след като Той стана, и те бяха оставени в съвършен мрак. Онези, които станаха, когато Исус стана, държаха очите си устремени в Него, докато Той напускаше престола и ги поведе малко по-нататък. После Той издигна дясната Си ръка и ние чухме Неговия прекрасен глас да казва: „Чакайте тук; отивам при Моя Отец, за да приема царството; пазете дрехите си неопетнени, и след малко ще се върна от сватбата и ще ви приема при Себе Си.“ Тогава една облачна колесница, с колела като пламтящ огън, заобиколена от ангели, дойде там, където беше Исус. Той се качи в колесницата и бе отнесен в светая светих, където седеше Отец. Там видях Исус, великия Първосвещеник, да стои пред Отца. На полата на дрехата Му имаше звънче и нар, звънче и нар. Онези, които станаха с Исус, възнасяха вярата си към Него в светая

светих и се молеха: „Отче мой, дай ни Твоя Дух.“ Тогава Исус щеше да дихне върху тях Светия Дух. В този дъх имаше светлина, сила и много любов, радост и мир.“

„Обърнах се, за да погледна множеството, които още бяха приведени пред престола; те не знаеха, че Исус го беше напуснал. Сатана изглеждаше сякаш е при престола и се опитваше да продължи делото на Бога. Видях ги да поглеждат към престола и да се молят: „Отче, дай ни Твоя Дух.“ Тогава Сатана щеше да дъхне върху тях нечисто влияние; в него имаше светлина и много сила, но не и сладка любов, радост и мир. Целта на Сатана беше да ги държи в измама и да привлече назад и измами Божиите чада.“  
Ранни писания, 55, 56.

Светилището бе разпознато като „ключът“, който обясняваше всички недоразумения, породени от неразбирането на светилището. То бе „ключът“, който обясняваше разочарованието. В последните дни „ключът“ е разочарованието, което обяснява неразбирането на храма.

От 22 октомври 1844 г. „време вече няма“, и грешката на разочарованието от 18 юли 2020 г. сега трябва да бъде поправена, но не по отношение на времето, защото време вече няма.

И ангелът, когото видях да стои върху морето и върху земята, дигна ръката си към небето и се закле в Онзи, Който живее до вечни векове, Който сътвори небето и онова, що е в него, и земята и онова, що е на нея, и морето и онова, що е в него, че време вече няма да има; а в дните, когато седмият ангел ще нададе гласа си, когато започне да тръби, Божията тайна ще се изпълни, както Той я е благовестил на Своите слуги, пророците. Откровение 10:5–7.

Мястото на предсказанието, което трябва да бъде поправено, е Нешвил, Тенеси, и мястото не може да бъде променено, защото е определено не от Future for America, а от Елън Уайт, а Духът на пророчеството никога не се проваля.

„Когато бях в Нешвил, говорех на хората и в нощно видение се яви огромно огнено кълбо, което дойде направо от небето и се спусна над Нешвил. От това кълбо излизаха пламъци като стрели; къщи биваха поглъщани; къщи се клатеха и рухваха. Някои от нашите хора стояха там. „Това е тъкмо както очаквахме“, казваха те, „очаквахме това.“ Други, в мъчение, кърсеха ръце и викаха към Бога за милост. „Вие го знаехте“, казваха те, „знаехте, че това идва, и не казахте нито дума, за да ни предупредите!“ Изглеждаше, сякаш почти биха ги разкъсали, при мисълта, че никога не са им казали и изобщо не са им дали никакво предупреждение.“ Ръкопис 188, 1905 г.

Вътрешният въпрос на огнените кълба над Нешвил е, че той показва, че лаодикийският адвентизъм от седмия ден е знаел за предупредителната вест за Нешвил, но е запазил мълчание. Това е моментът в пророческата история, когато се проявява „срамът“ или „радостта“ на вестта на Среднощния вик. Това е моментът, в който онези, които трябва да станат знаме, започват да бъдат издигани, разграничени от онези, които тогава биват посрамени от хората в света, които са възмутени и гневни, че лаодикийският адвентизъм от седмия ден не е дал никакво предупреждение за Нешвил. Същото това пророческо

разграничение бе представено на планината Кармил между Илия и Вааловите пророци, както и в историята на втория ангел от милеритската история, когато протестантите се превърнаха в отстъпили протестанти и започнаха своята роля като лъжепророка, ставайки дъщерите на Рим. През 1989 г. политическият рог чрез Рейгън извърши същото, само че Рейгън не стана дъщерите на Рим; той стана Ахав и Хлодвиг Първи, любовници на Рим.

„Пред мен бе представена една сцена. Беше нощта преди съботата. Тогава ми бе представена тази сцена. Погледнах през прозореца и там имаше огромно огнено кълбо, което бе дошло от небето, и то падна там, където издигаха сгради с колони; особено колоните ми бяха представени. И изглеждаше сякаш кълбото дойде право към сградата и я срина, а те видяха, че то се разклонява, разклонява, разширява се, и започнаха да викат, да ридаят и да ридаят и да кършат ръце; и ми се стори, че някои от нашите хора стояха там наблизко и казваха: „Е, това е тъкмо онова, което сме очаквали; това е тъкмо онова, за което сме говорили; това е тъкмо онова, за което сме говорили.“ „Вие сте го знаели?“ — казаха хората. „Знаели сте го и никога не сте ни казали за него?“ Струваше ми се, че в лицата им имаше такава агония, такава агония във външния им вид.“ Ръкопис 152; 1904 г.

Разочарованието от 18 юли 2020 г. е „ключът“ за разпознаване на храма, който трябва да бъде издигнат като знаме. Разграничението между две класи адвентисти е основна тема на библейското пророчество. Йеремия отказа да се присъедини към „събранието на присмивателите“, а църквите в Смирна и Филадельфия и двете бяха противопоставени на синагогата на Сатана, които твърдяха, че са юдеи, но не бяха. Разграничението между двете класи изповядващи се адвентисти е представено чрез методологията, която те използват, за да изучават Библията. То е разграничението между истинското образование и „така нареченото висше образование“, както го нарича сестра Уайт.

Нашвил е известен като „Атина на Юга“, а най-известната сграда, представяща Гърция в Нашвил, е Партенонът в Сентениъл Парк, построен през 1897 г. като пълномащабно копие на древногръцкия Партенон. Той е бил издигнат, за да отбележи стогодишнината от приемането на Тенеси като щат през 1796 г., и е бил предназначен да бъде съборен след празненството. Вместо това през 1903 г. мястото е било превърнато в парк, а Партенонът е бил наново изграден като постоянна сграда в периода от 1920 до 1931 г.

Името „Партенон“ произлиза от гръцката дума *parthénos*, означаваща „девица“ или „мома“, отнасяща се до Атина в нейния образ на недокосната, мъдра и войнствена богиня на мъдростта, стратегията, изкуствата, занаятите и цивилизацията. Построен между 447–432 г. пр. Хр. върху Акропола в Атина, той е приютявал огромна хризелефантинна (златна и слонова кост) статуя на Атина, изваяна от скулптора Фидий — като по същество е служел за неин „дом“ или божествено обиталище, където се е вярвало, че тя присъства.

Акцентът на западната образователна система върху широкото знание, критическото изследване, гражданската подготовка и рамката на свободните изкуства е в своята същност дълбоко вкоренен в древногръцката философия и практика. Без Академията на Платон, Ликей на Аристотел или атинската пайдейя съвременното образование, такова каквото го

познаваме, би изглеждало твърде различно.

През 1904 г. училището „Мадисън“ е основано на девет мили извън Нашвил. Елън Уайт е учредителен член на управителния съвет на първоначалното училище „Мадисън“ (официално „Нашвилски земеделски и нормален институт“, а по-късно известно като „Мадисън колидж“). Тя служи като учредителен член на съвета на директорите от самото му основаване през 1904 г. Остава в състава на съвета до около 1914 г. (годината преди смъртта ѝ през 1915 г.).

Това беше единственият колеж или институционален управителен съвет, към който тя някога се съгласи да се присъедини или в който да служи. Тя съзнателно ограничаваше подобни официални длъжности в други адвентни организации, но направи изключение за „Мадисън“ поради съответствието му с нейните съвети относно образованието (самоиздържащо се, основано върху земеделски труд, съсредоточено върху мисионерско обучение, с ударение върху Библията, ръчния труд и практическата подготовка за служба в Юга и отвъд него). Вестите от Нашвил от сестра Уайт дойдоха през 1904 и 1905 година, в същия период, когато училището „Мадисън“ започваше, а експонатът „Партенон“ биваше преобразуван в постоянна забележителност в постоянния парк. Символът на гръцкото образование и на небесното образование и двата отбелязваха своето начало в един и същ кратък период от време, който беше и същият период, когато бяха дадени виденията за огнените кълба над Нашвил.

„Снощи пред мен бе представена една сцена. Може никога да не се почувствам свободна да разкрия всичко от нея, но ще разкрия малко.“

„Изглеждаше, че огромно огнено кълбо се спусна върху света и срути големи къщи. От място на място се надигаше викът: „Господ е дошъл! Господ е дошъл!“ Мнозина бяха неподготвени да Го посрещнат, но неколцина казваха: „Слава на Господа!““

„Защо хвалите Господа?“ — попитаха онези, върху които идваше внезапна погибел.

„Защото сега виждаме онова, което сме търсили.“

„Ако вярвахте, че тези неща предстоят, защо не ни казахте?“ — това бе ужасният отговор. „Ние не знаехме за тези неща. Защо ни оставихте в неведение? Отново и отново сте ни виждали; защо не се запознахте с нас и не ни известихте за идващия съд и че трябва да служим на Бога, за да не погинем? Сега сме изгубени!“ Ръкопис 102, 1904 г.

Контекстът на вестите от Нашвил беше географски поставен в духовната рамка на истинското или лъжливото образование — образование, което подготвя една душа да бъде гражданин или на небето, или на земята. Във виденията на сестра Уайт за Нашвил няма никакво споменаване на исляма; тогава какво би било основанието да се свързва ислямът с видението за огнени кълба над Нашвил? Как би се съгласувала една корекция на вестта за Нашвил от 2020 година с делото на Джосая Лич и Самюъл Сноу? Техните корекции бяха направени, когато разпознаха, че същите доказателства, които бяха довели до първото предсказание, бяха и доказателствата, които установиха поправеното предсказание.

Доказателството за исляма бе установено дълго преди то да бъде свързано с предупредителната вест от Нашвил. Вестта на исляма е пряко свързана с вестта на третия ангел. Този факт е илюстриран чрез няколко библейски свидетелства. Предупреждението на третия ангел представлява предупреждение относно белега на властта на северния цар, а предупреждението на исляма е представено чрез предупреждението на източните чедя.

Но вести от изток и от север ще го смутят; затова той ще излезе с голяма ярост, за да погуби и напълно да изтреби мнозина. Даниил 11:44.

Третият ангел навлезе в историята на 22 октомври 1844 г., когато седмата тръба започна да звучи. Седмата тръба е също и третото горко на исляма. Бунтът от 1863 г. заглуши звученето на седмата тръба до 11 септември, когато третият ангел слезе в Откровение, глава осемнадесета, докато великите здания на Ню Йорк бяха съборени чрез докосване от Божията сила.

11 септември беше алфата, или началото, на времето на запечатването, което завършва при омегата, или края, на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди при скоро предстоящия неделен закон.

11 септември е алфата на времето на изпитанието относно образа на звяра в Съединените щати, което завършва при омегата на времето на изпитанието относно образа на звяра в Съединените щати, която настъпва, когато белегът на звяра бъде наложен в Съединените щати.

11 септември е алфата, или началото, на съда над живите върху земния звяр, включително неговите републикански и протестантски рога, който завършва с предстоящия неделен закон.

11 септември е алфата на „деня на Господното приготвяне“, който завършва при изпитанието относно деня на Господната събота.

11 септември е алфата на издигането на храма, представена от основния камък, което завършва, когато омега — крайгълният камък — бъде поставен върху храма.

11 септември е алфата на третото горко в Съединените щати, което завършва при земетресението от Откровение единадесета глава, което е скоро идващият неделен закон. При това земетресение третото горко идва скоро. Историята на огнените кълба в Нашвил е преди затварянето на благодатното време при неделния закон, въпреки провъзгласяването на онези, които осъждат Лаодикийските адвентисти, като твърдят: „Сега сме изгубени.“

Книгата на Йоил и нейното изпълнение на Петдесетница представят спора около вестта на Среднощния вик, когато една категория хора, които не могат да разберат увеличението на знанието, обвинява онези, които разбират, че са пияни. Противопоставянето между пияниците на Ефрем и мъдрите е тема, към която често се обръща Божието пророческо Слово. Един елемент от истината е, че вестта е двуетапна вест, както е илюстрирано от Петър в горницата и след това в храма. Това е представено чрез съда, започващ от Божия

дом и след това последван от онези, които са извън Божия дом. Процесът на съда е представен също и чрез двата гласа на Откровение осемнадесета глава, където първият глас е 9/11 до неделния закон, а след това вторият глас от стих четвърти отбелязва неделния закон. Разграничението между истинската и фалшивата пророческа вест на късния дъжд е илюстрирано също и чрез Илия, когото Малахия определя като завръщащ се непосредствено преди приключването на благодатното време.

Символите на мъдрите и неразумните на планината Кармил бяха „Илия, мъдрият“ и неразумните пророци на Ваал. Илия е Петър, а пророците на Ваал са пияниците на Ефрем. Щом неразумните пияници бъдат изявени като лъжепророците на Ваал чрез изливането на огън, народът най-сетне отговаря, че „Господ, Той е Бог“. Лаодикийските адвентисти от седмия ден биват изявени като такива при изпълнението на предсказанието за Нешвил. Онези извън адвентизма, които тогава се пробуждат за неверността на неразумните, биват доведени под убеждение, но изпитателният им срок още не е приключил. Илюстрацията за изявяването на мъдрите и неразумните девици, представена чрез предупредителната вест за Нешвил, е ориентир в последното съвършено изпълнение на притчата за десетте девици.

Разочарованието от 18 юли 2020 г. определя вестта, която трябва да бъде поправена, както и проявлението на онези в адвентизма, които имат маслото, и на онези, които го нямат. Тези, на които липсваше вестта за маслото, предупреждаваща Нашвил, тогава са противопоставени на онези, които наистина притежават маслото. От двата класа, които или имат, или нямат маслото на вестта, единият клас е преживял разочарование, представено от първото разочарование в милеритската история, а другият няма това преживяване. Без разочарованието, типологично представено от милеритите, не може да бъде извършена никаква поправка на което и да било несбъднало се предсказание. Фактът, че предсказанието за Нашвил от 2020 г. е идентифицирало исляма, е в съгласие с един елемент от неуспешна вест, който трябва да бъде поправен.

Доказателство за това се намира във факта, че историята, в която пристигат огнените кълба на Нешвил, не само съпада с историята на първото разочарование на милеритите и последвалото поправяне на вестта, но и защото се случва в рамките на една история, която започва с пристигането на третия ангел на 11 септември, отбелязвайки идването на исляма на третото „горко“, и че този ислям пристига пророчески отново при неделнозаконното земетресение от Откровение 11. Запазването на исляма във вестта без каквото и да било пряко споменаване от Сестра Уайт за исляма и предупреждението за Нешвил се основава на темата на тази история, а именно исляма.

В сто петдесет и третата статия от поредицата, озаглавена „Книгата на Данаил“, установихме, че в съгласие със свидетелството на Валаам и ослицата, ислямът, представен от ослицата, би имал три основни взаимодействия със Съединените щати в историята от 11 септември до неделния закон. Установихме, че 11 септември е първото, а след това 7 октомври 2022 г. е второто. Отбелязахме, че първото нападение бе върху духовната славна земя, а второто нападение бе върху буквалната славна земя на Израил, и че третото нападение ще бъде нападението при земетресението на неделния закон. Посочихме, че

историята на Валаам на това пророческо ниво носеше печата на истината, защото първото и последното нападение бяха върху духовната славна земя, а средното нападение беше върху буквалната славна земя, която е символ на бунт. Сега виждаме, че четвърти удар, който бележи началото на вестта на Среднощния вик, ще се състои в духовната славна земя, когато се изпълнят огнените кълба на Нашвил. Това означава, че вторият удар на Валаам и неговата ослица е двоен, като първият от двата удара е върху буквалната, а вторият — върху духовната славна земя.

Статията представи непълна истина, която Лъвът от Юдовото племе сега разкри като още едно свидетелство за пророческата връзка на исляма с огнените кълба в Нашвил. Още един довод в подкрепа на свързването на исляма с огнените кълба се намира в реформаторските линии на свещената история. Всяко реформаторско движение има своя особена тема, присъща единствено на него, която прониква цялото реформаторско движение. В реформаторското движение на Моисей ставаше дума за влизане в завет с избран народ. В реформаторската линия на Христос ставаше дума за Месията. В реформаторската линия на Давид ставаше дума за Десетте заповеди и светилището. При милеритите темата беше пророческото време, защото милеритите носеха „вестта за времето“. С идването на третия ангел на 11 септември темата за реформаторската линия на сто четиридесет и четирите хиляди беше определена като исляма на третото горко, децата на изтока, оселът на библиейското пророчество, бойните коне от Откровение девета глава, източният вятър, скакалците и разгневяването на народите.

Земетресението от единадесета глава на Откровение бележи исляма на третото горко, като същевременно представлява и заключението на вестта на Среднощния вик. Среднощният вик бе предобразен чрез тържественото влизане на Христос в Ерусалим, което започна с отвързването на ослето. Началото на Среднощния вик в милеритската история бе пристигането на Самуил Сноу на кон на лагерното събрание в Ексетър. Началото на периода на Среднощния вик е отбелязано чрез символи на исляма. Има изобилни свидетелства, които потвърждават, че коригираната вест от 18 юли 2020 г. включва исляма като част от предупредителната вест. Не е посочена дата, но огнените кълба на Нашвил обозначават спора относно „новото вино“ в последните дни, така че огнените кълба на Нашвил включват исляма, но какво да кажем за отъждествяването на огнените кълба като ядрени оръжия?

Възвестяването трябва да запази обозначаването на исляма като противник в нападението въз основа на множество свидетели. Грешката на определянето на време, която трябва да бъде поправена, е представена типологично както от 1840, така и от 1844 година. Времето вече не бива да бъде част от пророческата вест, макар че числата все още са. Грешката, представена чрез неразбирането относно светилището, също трябва да бъде разрешена, но преди да може да бъде разрешена и включена в поправената вест, трябва да бъде установена грешката, която беше представена типологично чрез това неразбиране относно светилището. Какво представляваше това неразбиране относно светилището в предупреждението от 18 юли в Нашвил?

Поддържам, че отговорите трябва да се търсят в светлината, която се разпечатва от края на 2023 година. Трите паралелни редици от единадесет глави, започващи с единадесета глава и завършващи с двадесет и втора глава в Битие, Матей и Откровение, представляват подновяването на Божия завет със сто четиридесет и четирите хиляди. Отхвърляме ли Неговото предложение за милост, като постъпваме така, сякаш не сме чули Неговия призив, или се прекланяме и заявяваме в човешката си сила: „всичко, което Той заповядва, ще сторя“? Или позволяваме на Светия Дух да напише Своя закон върху сърцата и умовете ни?

Отговорите се намират и в разпечатването на дванадесета глава от Даниил на трите стиха, които представят времето като вестите на първия, втория и третия ангел. Тези три стиха отбелязват също 31 декември 2023 г. в стих седми, 18 юли 2020 г. в стих дванадесети, а след това 1989 г. до неделния закон и нататък до приключването на благодатното време е представено в стих единадесети. Тези три истини, в рамките на тези три стиха, се намират именно в самия библейски пасаж, където е изложен тройният процес на изпитване, който винаги настъпва, когато едно пророчество бъде разпечатано!

Христос не просто разпечата тройното изпитание от дванадесета глава на Данаил, но Той също така определи тези изпитания като основополагащо изпитание, последвано от храмово изпитание, последвано от лакмусово изпитание. Освен това Той посочи, че основополагащото изпитание е започнало на 31 декември 2023 г. и е било основано върху основополагащото изпитание на милеритското движение, представено чрез антихриста като символа, който установява външното видение.

След това той определи втория, храмов изпит като представен чрез видението на Данаил за Христос в храма в десета глава. Този изпит в момента е в ход. Разпечатването в Данаил дванадесета глава на датите 1989, 18 юли 2020 г., 31 декември 2023 г. и неделният закон включва видението за Рим и видението за Христос. И двете видения са изложени в едно и също видение, в което се намира разпечатването на дванадесета глава. Трите глави съставляват едно видение, а видението за Христос е храмовият изпит в десета глава, видението за антихриста е изпитът на основата в единадесета глава, а ориентирите на сто четиридесет и четирите хиляди в дванадесета глава представляват третия и лакмусов изпит, при който неразумните се отделят от мъдрите, докато мнозина се очистват, избелват и изпитват.

Изпитът на храма отвори светлината на Левит двадесет и трета глава, която беше светлината на ковчега на завета, която е алфа-светлината на съботата на седмия ден и омега-светлината на съботата на седмата година. Светлината на алфа и омега съботите разкрива светлината на възплъщението. Тази светлина разкрива как Бог приема човешка плът с цел да възстанови съчетанието на Божественото с човешкото, което е делото, което Христос започна на 22 октомври 1844 г.; делото, което Той сега завършва в съда над живите.

Светлината на Левит двадесет и трета глава събра заедно алфа-пролетните празници с омега-есенните празници, за да произведе самата история от 31 декември 2023 г. до приключването на времето на човешкото изпитание. В рамките на тази линия основният

изпит е отбелязан като настъпващ на 31 декември 2023 г., а храмовият изпит е посочен като започващ през 2025 г., който продължава до лакмусовия изпит на празника на тръбите. Гласът в пустинята, който започна през юли 2023 г., е отбелязан чрез празника на безквасните хлябове, който завърши пет дни след ориентировъчния белег на трите части. След това следваше тридесетдневен период, който беше последван от ориентировъчен белег на трите части, а след него — пет дни, като по този начин се илюстрират трите стъпки на вечното евангелие. Алфа-ориентировъчният белег на трите части, последван от пет дни, е първият ангел; тридесетте дни са вторият ангел; а омега-ориентировъчният белег на трите части, последван от пет дни до неделния закон на Петдесетница, е третият ангел.

Христос също разкри светлината на Левит, двадесет и трета глава, като изгради ковчега на завета в изпитващото време на храма. Вестта, или ангелът, на съботата на седмия ден от едната страна на ковчега, и ангелът на съботата на седмата година от другата страна на ковчега, представляват покриващите херувими, които гледат в ковчега. В историята на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди двойната светлина на тези двама ангели представлява съботата на седмия ден и учението за възплъщението — предмет, който ще бъде изучаван през вечността.

Разбира се, ако не сте в състояние да видите седемте времена като символ на юбилея, духовната Прокламация за освобождение от 1863 г., тогава няма да видите, че алфа и омега пророчествата на Уилям Милър са били седемте времена и двете хиляди и триста дни. Неспособността да се види значението на тези две свързани времеви пророчества възпрепятства всяко разпознаване на това, че 1798 представлява седемте времена, а 1844 представлява двете хиляди и триста дни. При такава липса на знание би било практически невъзможно да се види, че когато Левит двадесет и трета глава бъде събрана ред след ред, като първите ѝ двадесет и два стиха, които излагат пролетните празници, се поставят заедно с последните двадесет и два стиха на есенните празници, тогава линията започва със съботата на седмия ден, представена от 1844 г., а съботата, която завършва линията от четиридесет и четири стиха, е съботата на земята, представена от 1798 г.

Неспособността да се види връзката между двете съботи представлява неспособност да се види, че седемте времена от 1798 г. са човечеството, а двете хиляди и триста дни от 1844 г. са Божествеността. При слепота, толкова дълбока, би изглеждало почти невъзможно да се разпознае, че алфа светлината на съботата на седмия ден и омега светлината на учението за възплъщението посочват делото на Христос в съчетаването на Неговата Божественост с човечността на падналия човек. Делото на Христос в съчетаването на Неговата Божественост с нашата човечност е делото по съчетаването на 1798 с 1844, защото 1798 представлява човешката плът, а 1844 представлява Божествеността.

Човечеството бе сътворено по образа на Бога, притежавайки висша и низша природа. Висшата природа на човека е плътска и продадена на греха. Христос дава на обрънатата душа Своя ум в мига на обръщането, защото при обръщането се извършва оправданието, а да бъдеш оправдан означава да бъдеш направен праведен. Низшата природа не може да бъде изкупена мигновено, и евангелското обещание за низшата природа е, че при

завръщането на Христос ще получим прославно тяло. Висшата природа е умът, а низшата природа е плътта. Висшата природа е пророчеството за седемте времена, което завърши на 22 октомври 1844 г. в Деня на умилюванието, когато както седмата тръба, така и юбилейната тръба започнаха да звучат. Седемте времена на низшата природа приключиха през 1798 г., защото тя не може да бъде обновена до Второто пришествие на Христос.

Седемте времена от 1798 г., седемте времена от 1844 г. и две хиляди и тристотин години от 1844 г. представят делото на Христос, започнало на 22 октомври 1844 г. Това дело трябваше да съедини Неговата Божественост с човечеството; но когато храмът, съставен от човечество и Божественост, трябваше да бъде съединен през 1844 г., 1798 г. не трябваше да бъде включвана, защото тя представя двора на езичниците.

Изпитанието на храма включва измерването на храма, и в ранната история на разпечатването, започнало през 2023 г., разпечатването на седемте гръма определи историята от първото разочарование до голямото разочарование като окончателното и свършено проявление на историята, представена от седемте гръма, за които Вдъхновението казва, че представляват събитията, настъпили по време на историята на първия и втория ангел, а също и бъдещи събития, които щяха да бъдат разкрити в своя ред. Свършеното изпълнение бе поставено в рамката на истината, която беше едно от първите откровения, дошли през 2023 г. Разочарованието в началото представляваше омега-разочарованието, а в средата беше лагерното събрание в Ексетър, където мъдрите и неразумните бяха отделени въз основа на „маслото“ на вестта.

Храмът на милеритите бе издигнат от разочарование към разочарование; така се установява, че храмът на стотите четиридесет и четири хиляди се издига от 18 юли 2020 г. до скоро настъпващия неделен закон, когато вратата се затваря в притчата, както стана на 22 октомври 1844 г. Историята, представена чрез седемте гръма, е същата история, представена в светлината на Даниил 12. Светлината на дванадесетстотин и деветдесетте дни от Даниил 12 пряко се свързва с тридесетгодишния период, който е представен в стих 11. Тя е свързана също и с тридесетте години, които са разграничени от първия представител на завета с един избран народ и от пророка, който бе издигнат, за да посочи промяната на заветното отношение от буквалния Израил към духовния Израил. Тридесетте дни в средата на рамката на Левит 23 са същите тридесет години от първата стъпка на тристранния завет на Авраам с Бога. Тридесетте години от 508 до 538 в стих 11 са символ на свещенството на стотите четиридесет и четири хиляди.

Тридесетте дни в структурата на Левит двадесет и трета глава са част от четиридесетте дни, през които Христос поучаваше Своите ученици лице в лице, докато се възнесе. Тридесет е символ на свещениците, които започваха да служат на тридесетгодишна възраст. Тридесетте години от 508 до 538 обозначават прехода от езическия Рим към папския Рим, и с това обозначават прехода на лаодикийското свещенство на сто четиридесет и четирите хиляди към филаделфийското свещенство на сто четиридесет и четирите хиляди. Преходът се извършва в три стъпки, както е представено чрез 508 г., когато „ежедневната“ беше отнета, указа на Юстиниан през 533 г., последван от неделния закон от 538 г., с което преходът бе

завършен.

Тези тридесет години представляват периода от 1989 година до неделния закон, когато Божият запечатан филиделфийски народ ще бъде, като Негов храм, въздигнат, за да го види целият свят. Тогава светът ще отсъди между Христос, Който е представен чрез Своя народ, който е поставен да седи в небесни места с Христос и следователно е в Божия храм; и човека на греха, който седи в Божия храм, представяйки себе си, че е Бог. При скоро настъпващия неделен закон работниците на единадесетия час, които също са голямото множество, ще бъдат изправени пред едно основополагащо изпитание. Дали седмодневната събота е Божията събота, или денят на слънцето е Божията събота.

„И сега пред него премина друга сцена. Беше му показано делото на Сатана, който водеше юдеите да отхвърлят Христос, докато заявяваха, че почитат закона на Неговия Отец. Сега той видя християнския свят под подобна измама — като заявява, че приема Христос, докато отхвърля Божия закон. Той беше чул от свещениците и старейшините безумния вик: „Махнете Го!“ „Разпни Го, разпни Го!“, а сега чу от учители, които се представяха за християни, вика: „Долу закона!“ Той видя как съботата бе потъпкана и как на нейно място бе установена една подправена институция. Отново Мойсей се изпълни с удивление и ужас. Как можеха онези, които вярваха в Христос, да отхвърлят закона, изговорен от Неговия собствен глас на святата планина? Как можеше някой, който се бои от Бога, да отстрани закона, който е основата на Неговото управление на небето и на земята? С радост Мойсей видя, че Божият закон все още е почитан и възвишаван от едно вярно малцинство. Той видя последната велика борба на земните сили да унищожат онези, които пазят Божия закон. Той отправи поглед към времето, когато Бог ще се надигне, за да накаже жителите на земята за тяхното беззаконие, и когато онези, които са се бояли от Неговото име, ще бъдат покрити и скрити в деня на Неговия гняв. Той чу Божия завет на мир с онези, които са опазили Неговия закон, когато Той издава гласа Си от Своето свято обиталище и небесата и земята се разтърсват. Той видя второто идване на Христос в слава, праведните мъртви възкресени за безсмъртен живот, а живите светии — преобразени, без да видят смърт, и заедно възнасящи се с песни на радост към Божия град.“ Патриарси и пророци, 476.

Голямото множество, което са езичници и работници от единадесетия час, бива изпитвано чрез един основополагащ изпит, който е незабавно последван от изпит относно храма. Дали човешкият храм на Рим с човека на греха ще бъде канарата или пясъкът, върху които ще съградите вярата си? Или това е храмът на възплъщението, в който Божественост и човечество са съединени, който е храмът на сто четиридесет и четирите хиляди, който Петър нарича „духовен дом“? В онзи период на изпитване на основата и храма гонението ще осъществи лакмусовия тест на третата стъпка и тогава човешкото време на изпитание ще приключи.

Лъвът от Юдовото племе сега допълва скритата история на четиридесетия стих и внесе още повече светлина чрез трите двеста и петдесетгодишни пророчества за Кир, Нерон и Тръмп; и Той направи това именно във времето, когато бе подчертал делото по прогласяването на поправената вест от Нашвил. Линията на Нерон осигурява рамката за окончателното

издигане на образа на звяра в Съединените щати, а след това и в света. Линията на Кир от 457 г. пр. Хр. определя историята между Рафия и Паниум, историята между Украинската война и Третата световна война, която започва, когато Паниум се съчетава с Акциум при скоро идващия неделен закон. Линията на Тръмп завършва тази година на 4 юли.

Нерон е символ на гонение; църквата в Смирна обозначава историята, която продължава, докато гонението не приключи 250 години по-късно при църквата в Пергам и компромиса. Линията обозначава издигането на образа и следователно се съгласува с историята, когато образът на Христос се издига в Неговия храм. „Указът“ е началната точка, която води до първия неделен закон, следван от затворената врата на разделението между изток и запад, мъдри и неразумни, жито и плевели, и спасени или изгубени. „Указът“, който поставя началото на периода, е също и „указът“, който поставя началото на същия период на изпитание за света. Следователно „указът“ е първият и последният. Всеки ориентир по седемнадесетгодишната линия на Нерон обозначава ескалиращото гонение на кризата на неделния закон, която започва с „указ“ — нещо от порядъка на президентска „изпълнителна заповед“.

Трите указа на Кир от 457 г. пр. Хр. обозначават седемнадесетгодишен период с три знака в края, както и линията на Нерон, както и другата линия на Кир, която завърши с идването на първия, втория и третия ангел от 1798 до 1844 година. Трите стъпки на Кир са битката при Рафия, после десет години до втората стъпка, а след това седем години до битката при Паний. Началото и краят са и двете битки, следователно носят белега на Алфа и Омега. Първият период от десет години представлява време на изпитание, което започна през 2014 г. с Украинската война, а вторият период завършва седем години по-късно при битката при Паний.

## Палмони

Палмони разпечата вестта за времето за милеритите в историята на първия и втория ангел, и Той разпечатва вестта за числата в историята на сто четиридесет и четирите хиляди, която е историята на третия ангел.

Символичните пророчески истории, като например двадесет и двете години от 1776 до 1798 г., представени чрез Макавейското въстание, посочват причината за началото на шестото царство и причината за края на петото царство. Двадесет и вторият президент, Гроувър Кливланд, беше алфата на президентите, предобразяваща омега-президента Доналд Тръмп, като единствените двама президенти, които са изкарали два непослователни мандата. Тръмп е двадесет и вторият президент, спечелил втори мандат, когато се броят и другите президенти, които са поели поста в рамките на мандата на предишен президент, заедно с президентите, които са спечелили втори мандат за себе си. Шестото царство на библейското пророчество започна през 1798 г., след двадесет и двете години от Декларацията за независимост. Периодът от 1798 до 2026 г. е представен чрез 22 при алфа-датата и 22 при омега-датата.

Три линии от по единадесет глави, които започват с единадесета глава и завършват с двадесет и втора глава. Всяка от трите линии от единадесет глави съдържа точна средна точка, представена от три стиха. Битие посочва кога „обрязването“ е било дадено като символ на заветно взаимоотношение с избран народ. Това беше първият път, когато на избран народ бе даден знак, представляващ заветен народ, а в Матей трите централни стиха посочват Канарата, върху която Христос щеше да изгради Своята църква. Тези стихове посочват кога името на Симон Варйона беше променено на Петър, което се приравнява на сто четиридесет и четири хиляди. Средата на линията в Откровение посочва завета със смъртта, като определя папството като осмата глава, която е от седемте. Какви, според вас, са последиците от това, че единадесета глава в „Копнежът на вековете“ посочва вестта на Йоан Кръстител, а двадесет и втора глава посочва смъртта на Йоан?

Средната част на тези глави ви отвежда на страница 168, където започва главата, озаглавена „Никодим“. Глава единадесета е озаглавена „Кръщението“, а глава двадесет и втора — „Затварянето и смъртта на Йоан“. Глава единадесета е символ на смърт, погребение и възкресение, както и глава седемнадесета и „Никодим“, както и смъртта на Йоан.

Ще продължим с тези неща в следващата статия.